BORT I FJERRAN LAND

PÅ ITALIENS NEJDER

N:o 61.

Fyra nya, vackra, långa och småktande

VISOR

N:o 1.

Hiavatha.

30:de tusendet.

N:o 2.

Kjersti Pär Lars höna.

För bondkomiker.

25:te tusendet.

N:o 3.

Pelle med handklaveret.

N:o 4.

Fröken Agnes' kärleksöden.

30:de tusendet.

Pris 10 öre.

Hiavatha.

Af Neil Moret.

Nu när månen skiner klar öfver strömmen som far,
Ack i drömmen är du min denna stund!
Löfvens prassel, videns susning signa huldt vårt förbund.
I den natt så ljus, så klar, der i växling underbar
Ljus och skugga fylla skogens snår,
Af röda läppars par mång kyss jag får,
Lyss, o hör den melodi som med ljuft trolleri
Rundt omkring oss toner blott om dig,
Och hur eko bär ditt ljufva namn i skogarnes famn!
O, hur känner jag ej nu, liksom alltid det är du,
Du allena, som är allt för mig!
Hör då den sång som klingar ur min själ:
Jag tillhör dig, jag Hiavatha.
Lyss till min varma bön och skänk mig kärleks lön!
O, Minnehaha, ljufva flicka,
Säg blott ett ord, ett ord, och blif min brud.

Uti dina lockars natt är en snara satt.
Som mitt hjärta villigt fångats i.
O, min ljufva skogsbrud, låt det i ditt våld så förbli!
Kom, stig ned uti min båt, låt oss troget följas åt
Nedåt lifvet ström må färden gå,
Och i lifvet som i döden samma lott vi få!
Och när luftens fåglar små sina drillar slå
I den gröna, sköna sommartid
Och när vinterns hvita drifva sveper fält och lund
Din Hiavatha jag förblir hvarje dag,
Jag är din med båd själ och sinn'.
Glöm ej den ed jag svär dig denna stund:
Jag tillhör dig, jag Hiavatha.
Lyss till min varma bön och skänk mig kärleks lön!
O, Minnehaha, ljufva flicka,
Säg blott ett ord, ett ord och blif min brud.

Kjersti Pär Lars höna.

Af Nisse L.

Melodi: Man måste ha något breve'.

Och Kjersti Per Lars hade aldrig va't kär,
Därpå kan jag ger er beske'.
Men härom da'n skaffade hon sig en katt
Till nöje och trefnad breve'.

Hon klappade katten båd' bitti' och sent
Och höll på att kjössa den me'.
Hon tänkte: en kjöss ä' ju godt i si' säl
Och smakar ju karl lit' breve'.

Men katten han klöste 'na på hennes nos,
Som va' både tandlös och bre':
O' kyss inte hit, för då klöser jag till
Ditt kruthorn, som sitter breve'.

En höna hon hade så fet och så rar,
O' hon kunde gala för tre.
När katten han så' na, han tänkte jam, jam,
Den derna hon passar breve'.

Hon värpte och sprätte och flaxa' och gol,
Men fick ändå inte va' me':
De va' då en jädranes kukelikatt,
Som alltid ska' vara breve'.

En dag for di hop så att fjädrarne rök'
Och «toet» på kattfanen me':
Ett öga på katten, på hönan ett ben
Och stjerten förlortes breve'.

På hönan hon kokte en soppa så rar,
Men katten, ack herre min je',
Hon stoppa' på hufvudet ned i en säck
Och två stora stenar breve'.

Nu sitter hon där i sin djupande sorg:
Min höna, min höna! Ack je! [illegible]
Om inte jag köpt dej, din kattastefan,
Jag hade haft hönan breve'.

Ja' manfolk och kattor och höns inte mer
Nu för mina ögon vill se.
Nej, nu har en snusdos jag köpt mej o' den
Jag har till min tröst nu breve'.

Pelle med handklaveret.

Melodi: »Hejsan grabbar».

För Pelle var en pojke som jag känt igen,
För resten ska' jag säga det var min bäste vän.
Bland många hans meriter, så spelte han klavér
Allt uti granna takter, uti fint manér.
Var det lek uti bygderna nånstans,
Så nog var Pelle med der han och spelte upp till dans
Och alla flickor som hörde på de sa':
Jestanes min Pelle hva' du spelar bra.

Det var uppå ett julkalas en gång hos riksdagsman's,
Pelle han var med der han och spelte opp till dans.
Klockar'n dansa schottis med riksdagsmans Kristin,
Sjelfva länsman surra kring som en Bobin.
Nämndemans mora och vår gamle prost
De lyste uti syna som Ohlssons feta ost
Och när de hade slutat sjelfva prosten sa':
Jaggen i dej Pelle hva' du spelar bra.

Det hände sig en gång och det var sent en kväll
Att Pelle blef i sällskap med en fin mamsell.
Pelle tog klaveret, stämde opp en låt,
Mamsella gick bredvid och bara hörde på't.
När som han hade slutat i ett enda huss
Hon Pelle tog om halsen och gaf honom så en puss.
De ska' du ha, så kärleksgrannt hon sa',
Min lille rare Pelle för du spelar bra.

Men som hon kysste Pelle så kom der fram en karl,
»Spektoren» uppå herrgår'n, det hennes fästman var.
Nu slår jag bums ihjäl dig, till Pelle så han skrek,
Men Pelle var i tagen och han var inte vek.
Spektoren klaveret midt i skallen fick
I hundra sinom hundra småbitar strax det gick.
När se'n jag träffte Pelle efteråt han sa':
Den gången tror jag ändå att jag spelte bra.

Fröken Agnes' kärleksöden.

Fröken Agnes uti dystra drömmar går,
Uti nattens tystnad ingen ro hon får.
Fastän rummet fint och hon är sidenklädd,
Hennes sömn den flyr uppå spetsprydd bädd.

Uti nobla kretsar uppå bal och fest,
Stackars Agnes måste vara med som gäst:
Hon spelar, dansar, fastän ingen ser,
Att hjärtat lider när som munnen ler.

Hon suckar ömt, en tår på kinden rann,
Hvarför blef jag icke fattig född som han.
Att vara glad och fattig, hvilken härlig lott,
Mot att rik och fridlös bo i gyllne slott.

O! grymma öde, hvarför blef jag född,
I kvalfull längtan blef min tid förödd.
O, hvarför blef jag till dessa salar förd,
Som endast vittna om flärd och börd.

Torparsonen Gustaf jag ej glömma kan,
Sex år flyktat sedan han försvannn.
Ej ett ord till afsked, ej en enda rad,
Kanske att han hvilar i den kalla graf.

Eller har han stupat i en graf så het,
Emot nöd och armod, o hvem vet, hvem vet.
Eller han glömt den lilla flicka som,
Till hemligt möte med honom ofta kom.

Så hon satt i kvällens tysta aftonstund,
När som hennes fader kom på hennes rum.
Ack, kära Agnes, nu din fader gläd,
Om några veckor dig i bruddräkt kläd.

Grefve Rienhold var här en dag på strand,
Han anhöll då om din väna hand.
Han är rik och mäktig, bildad och förnäm,
Och han blifver dig en värdig vän.

Hon svimmar först, men fattar sedan mod.
Förviss är ni för mig en fader god;
Men förlåt, att jag mig nu ej gifta vill,
Och aldrig höra grefve Reinhold till.

Bortskämda barn! utropar fadern vred,
Skall du ej som andra följa tidens sed.
Det är för snart din frökentid tar slut,
Och är det din plikt att lyda förutan prut.

Grefve Reinhold ej mitt hjärta vinna kan.
För penningar säljer jag ej min hand.
Ty genom guldet ej lyckan vanns.
Och smärtan gömmes under flärd och glans.

Det är min plikt att lyda känslans röst,
En annan vän jag har uti mitt bröst.
Befall mig, gärna jag i döden går,
För den jag älskat se'n min barndomsvår.

Så satt hon uti kvällens ensamhet,
Den strid hon stred, hon endast själf det vet,
Men innan fågeln bådår morgonstund,
Hon klädd och färdig står i faderns rum.

Hon stammade, min fader, ack, förlåt,
Att jag ej binda kan min själ, förlåt,

Förlåt den sorg som jag nu vållar er,
Förlåt, vi skola icke träffas mer.

Jag reser långt bort till fjerran land,
Där ett vänligt öde nog om mig tar hand.
Jag reser dit vännen rest förut,
Kanhända där min frökentid tar slut.

Farväl mitt hem, min kära stolta borg,
Hvars murar endast gömma kval och sorg.
Farväl I salar och du gamla lind,
Jag hälsning sänder er med himlens vind.

Fröken Agnes kastar sig i vattnet frisk och sund,
Uppå Gustaf tänker hon i sista stund;
Hennes själ har flyktat till himlen opp,
Och ur vattnet drages hennes döda kropp.

Läs och lägg noga på minnet nedanstående.

Då Ni i bref beställer bröllopstal eller andra fästtal till 1 krona stycket, telegram till 50 öre, poem till födelsedagar, namnsdagar, begrafning eller andra familjehögtidligheter, albumsversar, poem till konfirmation m. m., hvartill priset är 5 öre raden, eller glada visor efter uppgifvet ämne och på begärd melodi, till 2 kronor stycket, är det alltid bäst att insända frimärken i beställningsbrefvet, ty då inbesparas postförskottsafgiften, och brefvet, hvari det beställda sändes behöfver ej utvisa hvarifrån det kommer.

Alla beställningar

afsändes alltid 2 dagar efter emottagandet, men kunna äfven bli färdiga fortare ifall det är brådska. Är Ni i Malmö, så kan beställdt tal eller poem fås på en timmes tid. Glöm ej att ingenting är så trefligt som ett tal eller ett trefligt poem då någon fyller år eller vid någon annan familjehögtidlighet.

Dessa, **Malmö Visförlags** annonser kunna Ni fullkomligt lita på och beställningar efter dem expedieras lika redbart och fort, som om Ni beställer något efter tidningsannonser, som många gånger äro humbug.

Malmö Visförlag är en framtidsaffär, som så småningom skall förse hela Sveriges befolkning med vackra och glada visor och desslikes sätta enhvar i tillfälle, att för en ringa ersättning uppträda å fäster och tillställningar och roa sina vänner.

Sänd in Edra beställningar till

Malmö Visförlag,
Rörsjögatan 6.
Rikstelefen 2922.

En sats af de nyaste visorna erhålles alltid omgående mot insändandet af 40 öre i frimärken. Dubbel sats 80 öre.

Nya visor utkomma beständigt.

Den som insänder 2 kronor, antingen i frimärken eller i postanvisning till

Malmö Visförlag

erhåller omgående en sats trefliga saker, däribland en trollspegel. Satsen är minst värd 5 kronor.

Obs.! Vid beställning torde uppgifvas om visor skola medfölja eller icke.

SKÅNETRYCKERIET, MALMÖ 1908.